

Дал им той.

– Колко пари искаш за капките?

– Пари не искам!

– А какво искаш?

– Искам да ви сложа по един печат на задника.

Взел печата – на гъза. Пише – „Келеш“. На този, на онзи, на всички – „Келеш“ на задниците.

Качил се на коня и отишъл при магарето. Магарето, което било в калта. Взел и за себе си капки. Те угват:

– Хей, ние отидохме и капки взехме, а ти от калта още не можеш да излезеш!

– Чакайте да изкарам магарето от калта!

Отишли при царя и оставили капките. Намазали го.

– Ох, боли ме от тези капки!

Келешът казал на жена си:

– Кажу на баща си да сложи от моите капки!

Взела тя, занесла ги на баща си.

– Олекна ли ти, тате, от тези капки?

– О, дъще, не, но заради твоего уважение ще взема и от твоите.

Взела, намазала му окото и от капките на Келеша.

– О, дъще! Намажи и другото око!

– Келешът не дава повече. Каза само едното око да намажа.

Днес, утре – мажела го. Тези капки по-хубави от другите. На третия път дошъл Келешът. Той си отворил очите.

И сега – война ще правят. Келешът пак яхнал магарето, пак да иде.

Дядо му:

– Дайте му магарето! Да върви! Да върви да го убият! Дайте му магарето!

Той отишъл, пак косъмът, пак яхнал коня. Отишъл на война, победил всички. Върнал се. Дошъл си пак при магарето. Когато се бил във войната, царят казал:

– Този да ми беше зет, щях да му дам той да е цар, аз да не бъда цар!

Той станал, отишъл си.

– Жено!

– Какво?

– Баща ти победи ли?